

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/132/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816203187
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5816203187.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcov: 1/ W. M., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, 2/ U. F., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX K.-V., žalobcovia 1/ a 2/ zastúpení splnomocneným zástupcom X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, 3/ L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XXX, 4/ I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. X., 5/ M. V., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX E., 6/ P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX, XXX XX E., 7/ X. V., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XX, 8a/ C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. P. XXX, 8b/ Z. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., P. M. XXX/XX, 8c/ Y. X., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U.-K., D. U. XXXX/XX, 8d/ R. V., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, 8e/ U. F., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, 10/ Z. P., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, proti žalovanému: Ing. U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XX, právne zastúpenému JUDr. Margitou Medveczkou, advokátkou s miestom výkonu advokácie Drotárska cesta 68, 811 02 Bratislava, IČO: 36 068 110, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/118/2016 - 443 zo dňa 15. novembra 2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 5C/118/2016 - 472 zo dňa 21. januára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. až VII. (s výnimkou výroku v časti o určenie, že /pôvodný/ žalobca 8/ je vo výške spoluvlastníckeho podielu 2/6-iny pomeru k celku podielovým spoluvlastníkom pozemku - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 1720/7 - trvalý trávny porast o výmere 10 m², evidovanej Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. E., na meno žalovaného pod B1 v podiele 11/12-ín pomeru k celku) v spojení s dopĺňacím rozsudkom zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o určenie, že /pôvodný/ žalobca 8/ je vo výške spoluvlastníckeho podielu 2/6-iny pomeru k celku podielovým spoluvlastníkom pozemku - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 1720/7 - trvalý trávny porast o výmere 10 m², evidovanej Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. E., na meno žalovaného pod B1 v podiele 11/12-ín pomeru k celku, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušuje a konanie v tejto časti zastavuje.

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania voči žalobcom 8a/ až 8e/ nepriznáva.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zastavil konanie v časti o určenie, že pozemok zobrazený ako C KN parc. č. 1720/6 - trvalé trávne porasty o výmere 29 m² patrí do dedičstva po zomrelej K. F., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX,

naposledy bytom E. č. XX vo výške spoluvlastníckeho podielu 34/3984-ín pomeru k celku (výrok I.). Určil, že žalobca 3/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 34/3984-ín pomeru k celku, žalobca 4/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 34/3984-ín pomeru k celku, žalobca 5/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 34/3984-ín pomeru k celku, žalobca 6/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 34/3984-ín pomeru k celku sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 1720/6 - trvalý trávny porast o výmere 29 m², evidovanej Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. E., vedeného na meno žalovaného pod B1 v podiele 247/332-ín pomeru k celku (výrok II.). Zároveň určil, že žalobca 3/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/60-iny pomeru k celku, žalobca 4/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/60-iny pomeru k celku, žalobca 5/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/60-iny pomeru k celku, žalobca 6/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/60-iny pomeru k celku, žalobca 7/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 2/6-iny pomeru k celku, žalobca 8/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 2/6-iny pomeru k celku sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 1720/7 - trvalý trávny porast o výmere 10 m², evidovanej Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. E., vedeného na meno žalovaného pod B1 v podiele 11/12-ín pomeru k celku (výrok III.). Taktiež určil, že žalobca 9/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 9/36-ín pomeru k celku a žalobca 10/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 11/27-ín pomeru k celku sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 1720/5 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 38 m², evidovanej Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. E., na meno žalovaného pod B1 v podiele 30/36-ín pomeru k celku (výrok IV.). Žalobcovi 2/ proti žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok V.), žalobcom 3/ až 10/ proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 % (výrok VI.) a štátu proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok VII.).

1.1. V odôvodnení konštatoval, že žalobou podanou dňa 21.06.2016, po pripustení jej zmeny dňa 10.04.2018, sa žalobcovia 2/ až 10/ domáhali určenia, že sú spoluvlastníkmi nehnuteľností tak, ako je uvedené vo výroku III. a IV. (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „vo výroku II až IV“) napadnutého rozsudku. Žalobu odôvodnili tým, že žalobcovia 1/ až 6/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností - pozemku zobrazeného ako C KN parc. č. 1720/6 - trvalé trávne porasty o výmere 29 m², zapísaného na LV č. XXXX pre obec a k.ú. E. pod B1 na žalovaného 1/ v podiele 247/332-ín. Táto parcela bola pred zápisom diela ROEP pre k.ú. E. vedená na LV č. XXX na mená žalobcov 1/ až 6/, a to na žalobcu 1/ pod B7 v podiele 34/394-ín, na žalobcu 2/ pod B5 v podiele 204/3984-ín, na žalobcu 3/ pod B8 v podiele 34/3984-ín, na žalobcu 4/ pod B9 v podiele 34/3984-ín, na žalobcu 5/ pod B10 v podiele 34/3984-ín, na žalobcu 6/ pod B11 v podiele 34/3984-ín s tým, že žalobcovia 1/, 3/ až 6/ sú zároveň právnymi nástupcami po nebohej K. F., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, ktorá bola ku dňu svojej smrti evidovaná ako spoluvlastníčka pkn parc. č. 217 z pkn prot. č. X pre k.ú. E. na LV č. XXX, titulom Uznesenia o dedičstve D/2285/1993 zo dňa 29.01.1997, a to na jej meno pod B6 v podiele 34/3984-ín pomeru k celku. Žalobcovia 1/ až 8/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - pozemku zobrazeného ako C KN parc. č. 1720/7 - trvalé trávne porasty o výmere 10 m², zapísaného na LV č. XXXX pre obec a k.ú. E. pod B1 na žalovaného 1/ v podiele 11/12-ín, ktorá bola vytvorená GP od pkn parc. č. 216 evidovanej v pkn prot. č. X pre k.ú. E., vedenej pred zápisom diela ROEP pre k.ú. E. na LV č. XXX, a to na žalobcu 1/ pod B7 v podiele 1/60-ina, na žalobcu 2/ pod B6 v podiele 1/12-ina, na žalobcu 3/ pod B8 v podiele 1/60, na žalobcu 4/ pod B9 v podiele 1/60-ina, na žalobcu 5/ pod B10 v podiele 1/60-ina, na žalobcu 7/ pod B1 v podiele 2/6-iny, na žalobcu 8/ pod B3 v podiele 2/6-iny. Žalobcovia 9/ až 10/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - pozemku zobrazeného ako C KN parc. č. 1720/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 38 m², evidovanej na LV č. XXXX pre obec a k.ú. E. na meno žalovaného 1/ pod B1 v podiele 30/36-ín pomeru k celku. Táto parcela bola pred zápisom ROEP pre k.ú. E. evidovaná na LV č. XXXX na žalobcu 9/ pod B6 v podiele 9/36-ín a na meno M. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. X pod B1 v podiele 11/27-ín, avšak na základe Osvedčenia o dedičstve 2D/114/2011, Dnot/90/2011 žalobkyni 10/ patriaca v podiele 11/27-ín pomeru k celku. Poukázal na to, že po právnej stránke žalobu odôvodnili tým, že ich vlastníctvo bolo deklarované pred zápisom diela ROEP k.ú. E. na príslušných listoch vlastníctva riadnymi nadobúdacími titulmi, pričom na podporu ich tvrdení slúži aj geometrický plán, ktorým došlo k zameraniu skutočného priebehu pôvodnej hranice pkn parc. č. 216, ktorá v súčasnosti predstavuje C KN parc. č. 1720/7 - trvalé trávne porasty o výmere 10 m², pkn parc. č. 217, ktorá v súčasnosti predstavuje C KN parc. č. 1720/6 - trvalé trávne porasty o výmere 29 m² a pkn parc. č. 218, ktorá v súčasnosti predstavuje C KN parc. č. 1720/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 38 m². Novovytvorené parcely, ku ktorým sa domáhajú určenia, že sú ich spoluvlastníkmi boli

vytvorené GP č. 419962249-24/2011 Ing. L. E., so sídlom A. V. XXX/X, XXX XX O. dňa 28.01.2011, úradne overeným dňa 21.02.2011 (ďalej len „GP“) od pôvodných pozemkovoknižných parciel č. 217 zapísanej v pkn prot. č. X pre k.ú. E. - C KN parc. č. 1720/6 - trvalé trávne porasty o výmere 29 m², z pkn parc. č. 216, zapísanej v pkn prot. č. X k.ú. E. - C KN parc. 1720/7 - trvalé trávne porasty o výmere 10 m² a od pôvodnej pozemkovoknižnej parcely č. 218 zapísanej v pkn prot. č. X k.ú. E., C KN parc. č. 1720/5 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 38 m². Naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva ešte s odkazom na § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 (ďalej aj ako O.s.p.“) žalobcovia odvodzovali od dôslednej evidencie v katastri nehnuteľností, pričom vlastnícke právo žalobcov je ohrozené tým, že na liste vlastníctva je v súčasnosti zapísaný žalovaný, ktorý do ich vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje tým, že je evidovaný ako podielový spoluvlastník bez relevantného dokladu.

1.2. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín, s pripojeným spisom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7C/94/2013 - z neho najmä so ZP č. 22/2013 a GP Ing. L. E. č. 419962249-24/2011 tvoriacim súčasť rozsudku, výsluchom strán sporu a svedkov. Po vykonanom dokazovaní ustálil, že geometrickým plánom č. 41962249-24/2011 boli novovytvorené C KN parcely, a to C KN parc. č. 1720/5 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 38 m² bola vytvorená od C KN parc. č. 1720/1 (pôvodná pkn parc. č.218), C KN parc. č. 1720/6 - trvalé trávne porasty o výmere 29 m² bola vytvorená od C KN parc. č. 1720/4 (pôvodná pkn parc. 217) a napokon C KN parc. č. 1720/7 bola vytvorená od C KN parc. č. 1720/4 (pôvodná pkn parc. 216), keď ďalej v poznámke je uvedené, že pôvodná pkn parc. č. 216 je v prot. č. X a LV č. XXX, pkn parc. č. 217 je v prot. č. X a LV XXX a pkn parc. č. 218 je v prot. č. X a LV č. XXXX, na ktorých tzv. hluchých listoch vlastníctva boli žalobcovia 1/ až 10 / evidovaní ako podieloví spoluvlastníci v tam evidovaných podieloch. Aktuálne sú novovytvorené žalované parcely evidované na listoch vlastníctva, a to na LV č. XXXX k.ú. a obec E. C KN parc. č. 1720/5 pod B1 na žalovaného 30/36-ín, na LV č. XXXX k.ú. E. je evidovaná C KN parc. č. 1720/6 - trvalé trávne porasty o výmere 29 m² pod B1 v podiele 247/332 a na LV č. XXXX - C KN parc. č. 1720/7 - trvalé trávne porasty o výmere 10 m² pod B1 v podiele 11/12-in. Pokiaľ ide o C KN parc. č. 1720/1 a 1720/4, od ktorých boli žalované parcely vytvorené, súd zistil, že ich výlučným vlastníkom bol žalovaný 1/ (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „žalovaný“) evidovaný na LV č. XXXX pre obec a k.ú. E., čo napokon ani sporné nebolo. Znalecký posudok Ing. Pavla Krišpinského zhodne identifikoval vznik žalovaných parciel od pkn parc. č. 216, 217 a 218 evidovaných na (hluchých) LV č. XXX, LV č. XXX a LV č. XXXX na žalobcov alebo ich právnych predchodcov s odkazom na pkn protokoly č. X, X, a X a tiež to, že tieto v geometrickom a znaleckom posudku vymedzenou časťou zasahujú do C KN parciel 1720/1 a 1740/2 (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „1720/4-“, ktorých intabulovaným výlučným vlastníkom na LV č. XXXX pre obec a k.ú. E. pod B2 (v čase vyhotovenia predmetného znaleckého posudku) bol žalovaný. Doplneným dokazovaním - znaleckým posudkom č. 2/2019 vyhotoveným znalkyňou Ing. Annou Šobichovou zistil, že C KN parc. č. 1720/5, 1720/6 a 1720/7 sú vytvorené z pkn parc. č. 216, 217 a 218 (z pkn prot. č. X., X a X), a to v takom rozsahu, ako je to uvedené v geometrickom pláne č. 41962246-24/2011 Ing. L. E. (príloha č. 7 ZP). Znalecký posudok potvrdil správnosť geometrického plánu a napokon bol v zhode so závermi znaleckého posudku Ing. Pavla Krišpinského č. 22/2014 (vyhotoveného v konaní sp. zn. 7C/94/2013). Znaleckým dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi novovytvorených pozemkov C KN parc. č. 1720/5, 1720/6 a 1720/7 v žiadaných podieloch, pričom pred zápisom ROEP boli evidovaní na LV č. XXX, LV č. XXX a LV č. XXXX (zväčša titulom dedenia), pretože do ich vlastníckeho práva sa zasiahlo práve posunutím hranice na úkor pôvodných pkn parc. č. 216, 217 a 218 v prospech C KN parc. č. 1720/4 a 1720/1. Správnosť identifikácie (písomnej a grafickej) geometrického plánu Ing. L. E. potvrdil nielen znalecký posudok Ing. Pavla Krišpinského č. 22/2014, ale aj znalecký posudok Ing. Anny Šobichovej č. 2/2019. Skonštatoval, že zo žiadneho dôkazu nevyplýva žalovaným tvrdená skutočnosť, že C KN parc. č. 1720/1 a 1720/4 mali byť vytvorené od pkn parc. č. 245 a 246 a 247 tak, ako to bolo (nesprávne) identifikované geometrickým plánom č. 17951381-396/94 JM. Zároveň skonštatoval, že v prospech žalovaného a jeho právnych predchodcov nesvedčí ani dobromyseľná držba, pričom poukázal na sťažnosť - petíciu občanov E. dňa 23.04.2010 a sťažnosť zo dňa 03.03.1995 na L. F. - otca žalovaného, týkajúcu sa práve sporných pozemkov. Na základe uvedeného súd prvej inštancie podľa § 126 a § 132 Občianskeho zákonníka určil, že žalobcovia 2/ až 10/ sú podielovými spoluvlastníkmi vo výroku III. a IV. (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „vo výroku II až IV“) špecifikovaných nehnuteľnosti a v tam uvedenom podiele z podielu žalovaného, pričom podiel žalobcu 2/ - U. F. vyplýva z Osvedčenia o vyrovnaní dedičských podielov spísaného formou notárskej zápisnice pod N 324/93, NZ 211/93 po neb. L. F. rod. F. (D 775/78), evidovanej na LV č. XXX pod B6

o veľkosti 1/12-iny a na LV č. XXX pod B5 v podiele 204/3984 -ín, podiel žalobcov 3/ až 6/ vyplýva z Uznesenia o dedičstve po neb. L. F. sp. zn. D 870/1995 zo dňa 07.02.1997 a bol evidovaný na LV č. XXX, a to pre žalobcu 3/ L. F. pod B8 v podiele 1/60-ina a na LV č. XXX pod B8 v podiele 34/3984-ín, pre žalobcu 4/ I. F. pod B9 v podiele 1/60-ina a na LV č. XXX pod B9 v podiele 34/3984-ín, pre žalobcu 5/ M. V., rod. F. pod B10 v podiele 1/60-ina a na LV č. XXX pod B10 v podiele 34/3984-ín, pre žalobcu 6/ P. F. pod B11 v podiele 1/60-ina a tiež na LV č. XXX pod B11 v podiele 34/3984-ín, titulom nadobudnutia podielu na C KN parc. č. 1720/6 vytvorenej od pkn parc. č. 217 z prot. č. X., neskôr z LV č. XXX bolo Uznesenie o dedičstve pod D 2285 (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „D 2285/93“) po neb. P. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. č. XX (čl.132), podiel žalobcu 7/ - X. V., rod. M. pôvodne evidovanej na LV č. XXX pod B1 o veľkosti 2/6-iny vyplýva z rozhodnutia o dedičstve D 735/79 (čl.80) po neb. M. M., rod. F., podiel žalobcu 8/ - I. F. vyplýva z rozhodnutia o dedičstve pod D 110/66 po neb. P. F., evidovaného pôvodne na LV č. XXX pod B3 v podiele 2/6-iny, podiel žalobcu 9/ X. M. vyplýva z rozhodnutia o dedičstve D 882/91 po neb. Z. V., a bol evidovaný pôvodne na LV č. XXXX pod B6 v podiele 9/16-ín. Zároveň konštatoval naliehavý právny záujem žalobcov na žiadanom určení [§ 137 písm. c) CSP - v čase podania žaloby podľa § 80 písm. c) O.s.p. účinného do 30.06.2016], ktorý odôvodnil tým, že vyhovením žalobe možno na základe rozsudku vykonať zápis vlastníctva v katastrí nehnuteľnosti v ich prospech a ich právne postavenie, do ktorého sa zasiahlo, už nebude neistým. Súd konanie v časti o určení, že C-KN parc. č. 1720/6 - trvalý trávny porast o výmere 29 m2 patrí do dedičstva po zomrelej K. F., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. č. XX vo výške spoluvlastníckeho podielu 34/3984-ín pomeru k celku, na základe späťvzatia žaloby žalobcami 3/ až 10/ podaním zo dňa 25.05.2018 a žalobcom 2/ za súhlasu žalovaného podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

1.3. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobcovi 2/ proti žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadnu náhradu nežiadal priznať. Žalobcom 3/ až 10/ voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 %, keďže v tejto časti mali vo veci úspech. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia 3/ až 10/ boli neúspešní v tej časti konania v ktorej zobrali žalobu späť. Predmetom konania boli 4 nároky týkajúce sa určenia vlastníctva (3), resp. určenia, že vec patrí do dedičstva (1), žalobcovia 3/ až 10/ svojím postupom procesne zavinili zastavenie konania v tej časti v ktorej zobrali žalobu späť, čo predstavuje 1, resp. 25 %, preto im vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov v rozsahu 75 %. O nároku na náhradu trov štátu súd rozhodol podľa § 259 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že štátu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

2. Dňa 28.11.2019 podala žalobkyňa 2/ návrh na doplnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa jej nároku, t.j. doplnenie výroku II. a III. citovaného rozsudku. Tento návrh odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nerozhodol o jej nároku, hoci sa s týmto nárokom v napadnutom rozsudku vysporiadal (bod 18) a dôkazy svedčiacie v jej prospech vyhodnotil. Bližšie uviedla, že vo výroku II. a III. absentuje určenie jej nároku pozostávajúceho z nehnuteľností špecifikovaných vo výrokoch II. a III. napadnutého rozsudku, vo výroku II. v podiele 204/3984-ín a vo výroku III. v podiele 1/12-iny. Zároveň spolu s návrhom na doplnenie napadnutého rozsudku podala žalobkyňa 2/ aj podanie označené ako „odvolanie“ proti tomuto rozsudku z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP.

3. Vzhľadom na to, že prvoinštančný súd nerozhodol o celej prejednáwanej veci, a to o tej časti konania, ktorej predmetom bol nárok žalobkyne 2/ na určenie, že je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 204/3984-ín účasti k celku k nehnuteľnosti - pozemku zobrazenom ako C KN parc. č. 1720/6 - trvalý trávny porast o výmere 29 m2, evidovanom na LV č. XXXX pre obec a k.ú. E. z podielu žalovaného pod B1 o veľkosti 247/332-ín a na určenie, že je podielovou spoluvlastníčkou o veľkosti podielu 1/12-ín pomeru k celku pozemku, zobrazeného ako C KN parc. č. 1720/7 - ttp o výmere 10 m2, evidovaného na LV č. XXXX pre obec a k.ú. E., z podielu žalovaného evidovaného pod B1 v podiele 11/12-ín pomeru k celku, dňa 21.01.2020 vydal podľa § 225 ods. 1 a 2 veta prvá CSP dopĺňací rozsudok.

4. Dopíňacím rozsudkom č. k. 5C/118/2016-472 zo dňa 21. januára 2020 určil, že žalobca 2/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 204/3984-ín pomeru k celku, je podielovým spoluvlastníkom pozemku - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 1720/6 - trvalý trávny porast o výmere 29 m2, evidovanej Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k. ú. E., na meno žalovaného pod B1 v podiele 247/332-ín pomeru k celku (výrok I.). Taktiež určil, že žalobca 2/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/12-ina pomeru k celku, je podielovým spoluvlastníkom pozemku - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom

1720/7 - trvalý trávny porast o výmere 10 m², evidovanej Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k. ú. E., na meno žalovaného pod B1 v podiele 11/12-ín pomeru k celku (výrok II.).

5. Dňa 17.02.2020 doručila žalobkyňa 2/ súdu prvej inštancie podanie označené ako „Späťvzatie odvolania voči rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/118/2016 zo dňa 15.11.2019“, ktorým zobrala svoje odvolanie zo dňa 28.11.2019 v celom rozsahu späť. Svoje späťvzatie odôvodnila vydaním doplniaceho rozsudku okresného súdu, ktorým súd prvej inštancie vyhovel jej námietkam vysloveným v podanom odvolaní. Zároveň požiadala o vrátenie súdneho poplatku. Odvolací súd po preskúmaní návrhu na doplnenie rozsudku súdu prvej inštancie a odvolania proti rozsudku dospel k záveru, že cieľom sledovaným žalobkyňou 2/ bolo dosiahnutie vydanie doplniaceho rozsudku a nie podanie odvolania voči predmetnému rozsudku. Z uvedeného dôvodu potom dospel k záveru, že sa nejedná o podanie odvolania voči rozsudku súdu prvej inštancie, ale o návrh na doplnenie rozsudku, a preto o späťvzatí „odvolania“ nerozhodoval, keď vyhovením návrhu na vydanie doplniaceho rozsudku došlo k doplneniu absentujúcich výrokov pôvodného rozsudku.

6. V zákonnej lehote podal žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie proti výroku II. až VII. rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s doplniacim rozsudkom, zároveň i doplniaceho rozsudku a domáhal sa, aby odvolací súd zmenil rozsudok v spojení s doplniacim rozsudkom tak, že žalobu ako bezdôvodnú zamietne a priznal žalovanému náhradu trov konania. Súdu prvej inštancie vytýkal, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, taktiež že neboli splnené ani procesné podmienky na jeho vydanie. Okrem toho namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Poukázal na procesnoprávnu vadu v zmysle ust. § 89 CSP, čiastočne odstránenú na pojednávaní dňa 06.02.2018, spočívajúcu v nedoručení návrhu na zmenu žaloby, plných mocí a nezrovnalostí v zastúpení žalobkyne 10/. Namietol rozpor medzi posudzovaním geometrických plánov, predložených stranami sporu, a to konkrétne geometrickým plánom z roku 2011, ktorým sa súd podrobne rozoberal v bode 9 a 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku a geometrickým plánom z roku 1994, ktorým sa súd podrobne nezaoberal v žiadnej časti odôvodnenia rozhodnutia. V tomto smere poukázal na skutočnosť, že súd ani nevykonal navrhované dôkazy, ktoré mohli spochybníť predmetný GP, ako aj tvrdenia žalobcov, a to napr. podnet na katastrálnu inšpekciu podľa podania zo dňa 19.03.2018 na prešetrenie geometrického plánu, vypočítanie geodeta E., ktorý vyhotovil GP, podnet zhotoviteľovi ROEP, ktorý mal preukázať, že znalkyňa vychádzala z nesprávnych podkladov a svoj posudok vykonala neodborne, výsluch všetkých žalobcov, tak ako to vyplýva z jeho podania zo dňa 05.03.2018. Podľa jeho názoru bol znalecký posudok znalkyne Ing. Šobichovej vypracovaný nekvalitne, neodborne, pri jeho vypracovaní znalkyňa vychádzala z nesprávnych podkladov. Na vysvetlenie uvedeného dal do pozornosti list Okresného úradu Námestovo, katastrálny odbor zo dňa 15.02.2018, z ktorého vyplýva, že pkn. parcely č. 216, 217 a 218 k.ú. E. zanikli pod parcelami C KN, ktoré sú v liste presne špecifikované, zapísané na LV č. XXXX, XXX, XXXX, XXX, XXXX XXXX a XXX, z čoho logicky vyplýva, že tieto nemohli byť súčasťou parciel, ktoré boli predmetom sporu. S ohľadom na tieto skutočnosti navrhol súdu vypočítať znalca Ing. Krišpinského, avšak súd tento dôkaz nepripustil, pretože tento znalec bol vyčiarknutý zo zoznamu znalcov, taktiež navrhol vypočítať geodeta Ing. E., ktorý predvolanie súdu ignoroval a súd ho nedal predviesť. Vo vzťahu k uvedenému namietol, že súd síce pripustil znalecké dokazovanie, avšak neakceptoval otázky, ktoré chcel položiť znalcovi, ale arbitrálne v tejto veci rozhodol a položil mu otázky, totožné s prvým znaleckým posudkom, ktoré nemali možnosť odhaliť chybu geodeta pri spracovaní geometrického plánu. Tento postup súdu považuje žalovaný za závažné porušenie jeho procesných práv. Zároveň namietol porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré vidí v tom, že súd sa jeho vyjadrením k znaleckému posudku Ing. Šobichovej žiadnym spôsobom nezaoberal a ani mu nevysvetlil, prečo ho vôbec nevzal do úvahy. Poukázal na niektoré rozhodnutia súdnych autorít, konkrétne na rozhodnutie Európskeho súdu Vetrenko v. Moldavsko⁷⁷, na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 311/07, ktoré potvrdzujú jeho tvrdenie. Nekvalitu znaleckého posudku vidí aj v rozpore, že súd na pojednávaní uviedol (a zopakoval to aj v bode 16 odôvodnenia rozsudku), že podľa neho parcely 216 až 218 neboli predmetom ROEP, pričom znalkyňa na strane 3 posudku v poslednom odseku uviedla, že „v grafike sa ROEP nestotožnil s mapami bývalého pozemkového katastra a došlo k posunu EKN parciel 216, 217, 218.“, s ktorým omylom sa súd nevysporiadal. Zároveň k svojmu odvolaniu proti výroku VII. daného rozsudku uviedol, že proti uzneseniu o priznaní trov znalkyni za tento posudok

podal sťažnosť, avšak nemá vedomosť o tom, že by o tejto sťažnosti súd rozhodol. Nesúhlasí s tým, aby tieto trovy znášal on ako žalovaná strana, pretože súd mu svojím konaním znemožnil položiť znalcovi otázky, ktoré mali viesť k objasneniu veci, a preto sa stal takýto znalecký posudok v konaní nepoužiteľný. Nesúhlasí s vyjadrením súdu v bode 14 odôvodnenia rozsudku, že Geometrický plán č. 17951381-396/94 JM je nesprávny. Tento záver súdu považuje za nedostatočne odôvodnený. Zároveň uviedol, že súd a ani žalobcovia sa nevysporiadali s existenciou pôvodnej medze - parc. č. 1748, ktorá bola v geometrickom pláne z roku 1994 riešená. Taktiež nesúhlasí s názorom súdu uvedeným v bode 15 odôvodnenia rozsudku, kde sa uvádza, že dobromyseľná držba žalovaného musela byť narušená spísanou petíciou zo dňa 23.04.2010. Tu uviedol, že právní predchodcovia žalovaného užívali nehnuteľnosti nepretržite od roku 1952 a vydržanie sporných nehnuteľností osvedčili v roku 1995. Žalovaný nadobudol vlastnícke práva k nehnuteľnostiam v dedičskom konaní v roku 2004. Je toho názoru, že petícia, podaná 16 rokov po vydaní osvedčenia o vydržaní nemohla narušiť dobromyseľnú držbu žalovaného, pretože v tom čase už bol vlastníkom sporných nehnuteľností a súčasne ani sťažnosť zo dňa 03.03.1995 nemohla narušiť jeho dobromyseľnú držbu, pretože on o nej ani nevedel, nebola mu doručená a ani nebola predmetom verejného rokovania a nebola verejne známa. Poukázal na to, že on, resp. jeho právní predchodcovia, užívali nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu od roku 1952, teda viac ako 74 rokov, je vlastníkom predmetných nehnuteľností na základe platného právneho titulu, a to dedičského konania, a ako oprávnený vlastník sporných nehnuteľností má právo na ochranu svojej dobromyseľnej a oprávnenej držby. Dal do pozornosti, že aj keby pôvodný nadobúdaci titul právnych predchodcov žalovaného nebol platný, tak sa stal vlastníkom z titulu vydržania. Vo veci námietky vydržania, oprávnenej držby a dobromyseľnosti sa pridržiaval v plnom rozsahu svojich doterajších podaní a vyjadrení. Namietol výpočet súdu, ktorým osvedčil žalobcom ich spoluvlastnícke podiely. Tento výpočet súdu považuje za nepreskúmateľný. Má za to, že pri tejto žalobe je nutné v zmysle novej právnej úpravy uplatniť inštitút núteného procesného spoločenstva podľa § 78 CSP. Žalobcovia nespĺnili podmienku účasti všetkých subjektov právneho vzťahu. Namietol, že v tejto situácii je vystavený riziku, že budú podané nové čiastkové žaloby, a rôzne osoby si budú rôznym spôsobom uplatňovať svoje práva. Má za to, že táto komplikovaná vec má byť riešená komplexne, za účasti všetkých osôb, ktorých sa týka. Zároveň poukázal na to, že žalobcovia predložili listy vlastníctva, z ktorých vyplýva, že vlastníkom sporných pozemkov majú byť úplne iné osoby ako žalovaný - žalovaný nie je zapísaný ani na LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXXX, od ktorých odvádzajú žalobcovia svoje vlastnícke práva. Zotrval na námietke neexistencie naliehavého právneho záujmu uplatnenej v základnom konaní. K bodu 25 odôvodnenia rozsudku vyslovil, že súd sa vôbec nevysporiadal a dôkladne nezaoberal jeho vlastníckym právom k parcelám č. 1720/5, č. 1720/6 a 1720/7, ktoré sú predmetom tohto sporu. K bodu 26 odôvodnenia rozsudku, kde súd uviedol, že zastavil konanie v časti dedičstva po zomrelej K. F. a v nadväznosti na to v bode 27. uviedol, že žalobca 2/ má nárok na náhradu trov konania, má žalovaný za to, že tento záver súdu prvej inštancie je v priamom rozpore s ust. § 256 ods. 1 CSP a keďže žalobca 2/ procesne zavinil zastavenie konania súd mal priznať náhradu trov konania jemu. Uviedol, že náhradu trov konania si riadne uplatnil, a je síce pravdou, že dal súhlas so späťvzatím, ale nie s tým, aby mu neboli priznané trovy konania. Podľa jeho názoru dané rozhodnutie trpí tiež vadou nepreskúmateľnosti konania, ktorú definoval Ústavný súd SR v náleze sp. zn. I. ÚS 114/08. Tiež dáva do pozornosti právny názor, ktorý o práve na súdnu ochranu vyslovil Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 192/06.

7. Žalobcovia 3/ až 10/ v poradí prvom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli, aby odvolací súd odvolanie žalovaného zo dňa 09.12.2019 zamietol ako nedôvodné a napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v celom rozsahu potvrdil. Zároveň navrhli, aby odvolací súd zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť im trovy odvolacieho konania vrátane trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%. V danom vyjadrení žalobcovia popreli tvrdenia a skutočnosti uvádzané v podaných odvolaniach. K tvrdeniu žalovaného, ktorý v úvode podaného odvolania uvádza, že podstatou sporu je otázka vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré on a jeho právní predchodcovia užívali dobromyseľne najskôr od roku 1952, ku ktorým bolo osvedčené vlastnícke právo na základe geometrického plánu a notárskej zápisnice z roku 1995, pričom žalovaný ich zdedil v roku 2004 a žalobcovia sporné pozemky nikdy neužívali ako svoje, a ak ich užívali, tak ich užívali ako prechod k svojim parcelám ešte v 80-tych rokoch minulého storočia, uviedli, že vlastnícke právo je právo absolútnym a nepremlčateľným, a pôsobí erga omnes. Poukázali na to, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobcovia 3/ až 6/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - parcely C KN evidovanej na katastrálnej mape s parc. č. 1720/6 - trvalý trávny porast o výmere 29 m², vedenej v súčasnosti Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom podľa stavu KN na liste vlastníctva č. XXXX, pre k.ú. E., na meno žalovaného pod B1 vo výške spoluvlastníckeho podielu 247/332-ín pomere k celku. Parcela č. 1720/6 - trvalý trávny porast o

výmere 29 m², evidovaná na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. E., bola vytvorená geometrickým plánom č. 24/2011 geodetom Ing. L. E., z pôvodnej pkn parcely č. 217 vedenej v pkn protokole č. X, pre k.ú. E.. C KN parc. č.: 1720/6- trvalý trávny porast o výmere 29 m², bola vedená pred zápisom ROEP pre k.ú. E. na liste vlastníctva č. XXX na meno žalobcov 3/ až 6/ každý vo výške spoluvlastníckeho podielu 34/3984-ín titulom Uznesenia o dedičstve pod č. D 2285/1993 po neb. P. F.. Z tohto titulu nevyplýva, že by podľa identifikácie parciel bola nejaká časť tejto parcely vykúpená, resp. bola predmetom vydržania v prospech žalovaného. Predmetná parcela nebola zo strany žalobcov 3/ až 6/ prevedená tretej osobe, a teda vlastnícke právo k predmetnej pkn parcele č. 217 im zostalo zachované. Vzhľadom na uvedené majú za to, že sú podielovými spoluvlastníkmi aj C KN parcely č. 1720/6 - trvalý trávny porast o výmere 29 m², ktorá bola z pôvodnej pkn parcely č. 217 vytvorená. Poukázali na to, že z vykonaného dokazovania taktiež vyplynulo, že žalobcovia 3/ až 8/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parc. č. 1720/7 - trvalý trávny porast o výmere 10 m², vedenej v súčasnosti Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom podľa stavu KN na liste vlastníctva č. XXXX, pre k.ú. E., na meno žalovaného pod B1 vo výške spoluvlastníckeho podielu 11/12-ín pomeru k celku, keď C KN parc.č. 1720/7- trvalý trávny porast o výmere 10 m² bola vytvorená geometrickým plánom Ing. E. z pkn parcely č. 216, evidovanej v pozemnoknižnom protokole č. X, pre k.ú. E., vedenej pred zápisom ROEP pre k.ú. E. na liste vlastníctva č. XXX na meno žalobcov 3/ až 6/, každého vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/60-iny, na meno žalobcu 7/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 2/6-iny a na meno žalobcu 8/ vo výške spoluvlastníckeho podielu 2/6-iny. Žalobcovia 3/ až 6/ sú podielovými spoluvlastníkmi C KN parc.č. 1720/7- trvalý trávny porast o výmere 10 m², titulom Uznesenia o dedičstve č. D 870/95 po neb. L. F., a ani z tohto titulu nevyplýva, žeby predmetná pkn parcela č. 216 bola vydržaná resp. odkúpená titulom, ktorý by mal svedčiť žalovanému. Predmetná parcela nebola zo strany žalobcov 3/ až 6/ prevedená tretej osobe, a teda vlastnícke právo k predmetnej PKN parcele č. 216 im zostalo zachované, a teda sú podielovými spoluvlastníkmi aj C KN parcely č. 1720/7- trvalý trávny porast o výmere 10 m², ktorá bola z pôvodnej PKN parcely č. 216 vytvorená. Žalobcovia 7/ a 8/ sú podielovými spoluvlastníkmi C KN parc.č. 1720/7- trvalý trávny porast o výmere 10 m², Žalobca 7/ titulom Rozhodnutia o dedičstve č. D 735/79 po M. M. zo dňa 12.10.1979, a ani z tohto titulu nevyplýva, žeby predmetná PKN parcela č. 216 bola vydržaná resp. odkúpená titulom, ktorý by mal svedčiť žalovanému a žalobca 8/ je vlastníkom titulom rozhodnutia o dedičstve P. F. č. D 110/66 zo dňa 10.11.1966, a ani z tohto titulu nevyplýva, že by predmetná pkn parcela č. 216 bola vydržaná resp. odkúpená titulom, ktorý by mal svedčiť žalovanému. Súčasne majú za to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca 9/ a 10/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parc.č. 1720/5- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 38 m², vedenej v súčasnosti Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom podľa stavu KN na liste vlastníctva č. XXXX, pre k.ú. E. na meno žalovaného pod B1 vo výške spoluvlastníckeho podielu 30/36-ín pomeru k celku, pričom C-KN parc.č. 1720/5- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 38 m², bola vytvorená geometrickým plánom z pkn č. 218, evidovanej v pozemnoknižnom protokole č. X, pre k.ú. E., vedenej pred zápisom ROEP pre k.ú. E. na liste vlastníctva č. XXXX ešte meno M. D., nar.: XX.XX.XXXX, bytom E. č. X pod B1 vo výške spoluvlastníckeho podielu 11/27-ín pomeru k celku, avšak Osvedčením o dedičstve č.: 2D/114/2011, Dnot 90/2011 po M. D., nar.: XX.XX.XXXX, zomr.: XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. č. XX, nadobudla žalobkyňa 10/ tento vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 11/27-ín pomeru k celku. Žalobca 9/ je podielovým spoluvlastníkom pôvodnej pkn parcely č. 218, pre k.ú. E. titulom rozhodnutia o dedičstve č. 882/91 zo dňa 29.10.1991 po neb. Z. V.. Ani z týchto titulov nevyplýva, že by podľa identifikácie parciel bola nejaká časť tejto parcely č. 218 vykúpená (resp. predmetom vydržania) právnymi predchodcami žalovaného (resp. žalovaným), pričom predmetná pkn parcela nebola zo strany žalobcov 9/ a 10/ prevedená tretej osobe, a teda vlastnícke právo k predmetnej PKN parcele im zostalo zachované, a teda sú podielovými spoluvlastníkmi aj C-KN parcely č. 1720/5 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 38 m², ktorá bola z pôvodnej PKN parcely č. 218 vytvorená. K Notárskej zápisnici č.k.: N 364/95, NZ 647/95 predloženej žalovaným uviedli, že táto nepreukazuje jednoznačne, že jeho právni predchodcovia boli či už výlučnými alebo podielovými spoluvlastníkmi pozemnoknižných nehnuteľností PK parc.č.: 216, č. 217 a č. 218 v katastrálnom území E.. Dokonca sám žalovaný vo svojom výsluchu dňa 10.04.2018 uviedol, že ani on a ani jeho právni predchodcovia nevlastnili PKN parc.č. 216, 217 a 218, v k.ú. E. pričom rovnako ani z osvedčenia o dedičstve č.k.: 1D 247/2004, Dnot 220/2004 po zomrelom L. F., nar.: XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. č. XX, nevyplývajú pre danú spornú vec žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by vyvracali skutkový stav tvrdený v predloženej žalobe samotnými žalobcami. K nútenému procesnému spoločenstvu, na ktoré opätovne poukazoval vo svojom odvolaní žalovaný, uviedli, že podielové spoluvlastníctvo nie je procesným spoločenstvom z dôvodu, že spoluvlastnícky podiel je samostatným predmetom občianskoprávných vzťahov. V tejto súvislosti

poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 Cdo 27/2005, v zmysle ktorého vyplýva, že ideálny podiel na spoluvlastníctve, ktorý je tiež predmetom občianskoprávných vzťahov v zmysle § 118 Občianskeho zákonníka, má charakter „samostatnej veci“, preto sa právny osud jednotlivých podielov posudzuje samostatne. K otázke pasívnej vecnej legitímácie dali do pozornosti právnu vetu z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo 51/2009 zo dňa 28.10.2010, a sice: „V konaní o určenie, komu patrí spoluvlastnícky podiel niektorého zo spoluvlastníkov nehnuteľnosti, je pasívne vecne legitímovaný iba podielový spoluvlastník, práva ktorého navrhovateľ popiera“. K námietke žalovaného, ktorý poukazuje na možné nedodržanie rovnosti strán v konaní (a to s poukazom na pripravenú záverečnú reč právnej zástupkyne žalobcov zo dňa 06.11.2019) uviedli, že pripravená záverečná reč je len súčasťou prípravy právneho zástupcu žalobcov na pojednávanie a skutočnosť, že bola pripravená na pojednávanie dňa 06.11.2019 neznamena, že právny zástupca mal vedomosť o tom, že navrhnuté dôkazy zo strany žalovaného nebudú akceptované súdom, ale túto prax má právny zástupca v každej sporovej veci, a záverečnú reč má pripravenú na každé pojednávanie, pre prípad, že súd ukončí dokazovanie. Na margo tvrdenia žalovaného o nedoručení písomností zo strany súdu uviedli, že pripravená záverečná reč v písomnej podobe nie je podanie, ktoré by malo byť doručované druhej strane. Žalovaným vytkávaný nedostatok spojený s právnym zastupovaním žalobcov bol riadne odstránený v priebehu konania predložením plných mocí právnenému zástupcovi. Tvrdenie žalovaného o tom, že niektorí žalobcovia o podanej žalobe nevedeli, sa nezakladá na pravde, a to z dôvodu, že títo boli v priebehu konania aj vypočutí. Čo sa týka geometrického plánu a úvah žalovaného o tom, že tento geometrický plán z roku 2011 je nesprávny, poukázali na to, že žalovaný v priebehu súdneho konania nepredložil také dôkazy, ktoré by vyvrátili správnosť GP z roku 2011, pričom žalovaný ani v priebehu konania nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností parc. č. 1720/5, č. 1720/6 a č. 1720/7. S poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Námestovo č.k. 7C/94/2013 uviedli, že v tomto konaní bolo jednoznačne preukázané na základe geometrického plánu Ing. L. E. a znaleckého posudku č. 22/2014 znalca Ing. Pavla Krišpinského, že geometrický plán č. 17951381-396/94 JM (ktorý bol podkladom písomného dôkazu, na ktorý sa žalovaný odvoláva, v podobe notárskej zápisnice č. N 364/95, NZ 647/95 - Osvedčenie o vydržaní podľa zákona č. 293/1992 Zb., v zmysle ktorej mali byť jeho právní predchodcovia L. F. a manželka R., rod. F. oprávnenými držiteľmi nehnuteľností parcely č. 1720/1, č. 1720/2, č. 1720/3, a č. 1720/4, ktoré im mal darovať M. F. v roku 1966) je vyhotovený nesprávne, nakoľko mal nesprávne vyhotovenú identifikáciu parciel. Rovnakú skutočnosť potvrdil aj Okresný úrad Námestovo, katastrálny odbor zo dňa 15.02.2018, ktorý uviedol, že GP, ktorý bol podkladom pre vydanie Osvedčenia o vydržaní v prospech právnych predchodcov žalovaného, bol chybný, čo dokazuje identifikácia v GP Ing. E. a rovnako aj závery ZP Ing. Šobichovej. Na margo tvrdenia žalovaného, že žalobcovia mali žalovať o určenie vlastníckeho práva k C KN parcele č. 1748, uviedli, že táto parcela bola tvorená práve pkn parcelami č. 216, 217 a 218, ku ktorým určenia vlastníckeho práva sa žalobcovia domáhali, nakoľko mali k týmto parcelám relevantné doklady. C-KN parcela č. 1748 bola parcelou, ktorá nebola ani založená na žiadnom liste vlastníctva. Zároveň uviedli, že žalovaný sa nemôže domáhať ani dobromyseľnej a ani oprávnenej držby, nakoľko v jeho prípade nie sú splnené všetky hmotnoprávne predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Osvedčenie podľa zákona č. 293/1992 Zb. vo forme notárskej zápisnice č. N 364/95, NZ 647/95 nemôže byť hodnoverným titulom pre absenciu zákonných podmienok pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním právnymi predchodcami žalovaného a ani žalovaným. K argumentácii žalovaného, ktorý vo svojom odvolaní uvádza, že tituly nadobudnutia žalobcov neosvedčujú vlastníctvo k sporným častiam daných nehnuteľností, nakoľko pri týchto parcelách nie sú uvedené výmery, sú neidentické, listiny sú nespôsobilé na zápis a pod., uviedli, že tieto skutočnosti sú príkladom pre tzv. „hluché“ listy vlastníctva typické pre región Oravy. Tieto tzv. hluché listy vlastníctva boli dôkazom v tomto konaní na preukázanie vlastníckeho práva, nakoľko všetci žalobcovia boli zapísaní na týchto tzv. hluchých listoch vlastníctva k pkn parcelám zapísaným v pkn protokoloch, a po ich zameraní geometrickým plánom sa domáhali určenia už identických (geometrickým plánom zameraných) parciel, ktoré medzitým už boli zapísané aj na príslušných listoch vlastníctva. Žalobcovia sa nestotožnili s tvrdením žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcov, pričom tento odôvodňujú dôslednou evidenciou v katastri nehnuteľností. Zároveň poukázali na to, že súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je vždy podkladom na vykonanie zmien v zápisoch v katastri nehnuteľností a odmietli tvrdenie žalovaného, že podanie žaloby je šikanóznym výkonom ich práv.

8. Žalobcovia 3/ až 10/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného (proti dopĺňaciemu rozsudku) zo dňa 13.02.2020 v celom rozsahu popreli tvrdenia a skutočnosti uvádzané vo vyjadrení žalovaného, ktoré sú totožné s podaným odvolaním zo dňa 09.12.2019. Zotrvali na dôvodoch, ktoré uviedli vo svojom

vyjadrení zo dňa 19.02.2020. Sú toho názoru, že k porušeniu ústavných práv žalovaného nedošlo, žalovaný mal možnosť predkladať návrhy vo svojej replike a duplike, toto právo mal v plnom rozsahu zachované, a keďže už sa viedlo voči nemu obdobné konanie pred niekoľkými rokmi na príslušnom súde, o to viac už mohol dávno predložiť súkromný znalecký posudok na preukázanie svojich tvrdení, čo neučinil. Namietali tvrdenie žalovaného, že by súd zvýhodňoval jednu zo strán sporu a rozhodne sa v danom prípade nejedná o šikanóznny výkon práva, ale o neoprávnený zásah do vlastníckeho práva žalobcov (vrátane žalobcu 2/) zo strany žalovaného, čo je neprípustné a žaloba je z tohto pohľadu v plnom rozsahu dôvodná, čo v konečnom dôsledku súd prvej inštancie zohľadnil. Zastávajú názor, že dopĺňací rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 5C/188/2016-472 zo dňa 21.01.2020 je spravodlivý a vecne správny. Navrhli odvolaciemu súdu, aby odvolanie žalovaného zo dňa 13.02.2020 zamietol ako nedôvodné a v celom rozsahu potvrdil dopĺňací rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k.: 5C/188/2016-472 zo dňa 21.01.2020. Zároveň si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania vrátane trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%.

9. Žalovaný vo svojej odvolacej replike zotrval na tvrdeniach uvedených v odvolaní voči rozsudku sp. zn. 5C/118/2016-443 zo dňa 15.11.2019 v celom rozsahu, odmietol tvrdenia uvedené vo vyjadrení žalobcov v 3/ až 10/. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením žalobcov 3/ až 10/, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobcovia 9/ až 10/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti evidovanej ako parcela reg. "C" č. 1720/5 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 38 m² v k. ú. E., okres O., žalobcovia 3/ až 6/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti evidovanej ako parcela reg. "C" č. 1720/6-trvalý trávny porast o výmere 29 m² v k. ú. E., okres O. a žalobcovia 3/ až 8/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti evidovanej ako parcela reg. "C" č. 1720/7- trvalý trávny porast o výmere 10 m² v k. ú. E., okres O., pretože tieto boli vytvorené geometrickým plánom č. 41962249-24/2011 vyhotoveným geodetom Ing. E.. Práve správnosť vyhotovenia uvedeného geometrického plánu je spornou vecou, pretože tento dokument posúva dovtedy ustálenú vlastnícku hranicu medzi pozemnoknižnými parcelami č. 216, 217, 218, t. č. vo vlastníctve žalobcov a pozemnoknižnými parcelami č. 245, 246, 247 t. č. vo vlastníctve žalovaného, a to o cca 1,5 m v prospech žalobcov. Popísal chyby a neurčitosti, ktoré daný plán vykazuje a na ktoré poukazoval počas celého konania vrátane odvolacieho konania, keď geodet mal stotožniť jestvujúcu vlastnícku hranicu evidovanú podľa registra "C" s hranicou podľa pozemnoknižného stavu, príp. nejasnosť vyplývajúcu z Výkazu výmer. Opätovne poukázal na znalecký posudok vypracovaný znalkyňou Ing. Annou Šobichovou a jeho zásadné nedostatky. Taktiež opätovne poukázal na to, že súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tvrdenie žalobcov 3/ až 10/, že žalovaný v priebehu súdneho konania nepredložil také dôkazy, ktoré by vyvrátili správnosť geometrického plánu Ing. E. z roku 2011 a že je preukázateľné, že geometrický plán, ktorý tvoril podklad notárskej zápisnice č. k. N 364/95, NZ 647/95 bol vypracovaný nesprávne, taktiež že Okresný úrad Námestovo, katastrálny odbor potvrdil chybnosť geometrického plánu z roku 1994, ktorý bol podkladom pre vyššie uvedenú Notársku zápisnicu, považuje za nepravdivé. Uviedol, že on počas celého konania poukazuje na závažné nedostatky v geometrickom pláne Ing. E., chyby v znaleckých posudkoch Ing. Krišpinského a Ing. Šobichovej, avšak súd na návrhy dôkazov žalovaného neprihliadal, resp. ich zamietol alebo nevykonal. Zároveň poukázal na vyjadrenie Katastrálneho odboru, OÚ Námestovo zo dňa 14.03.2018 v ktorom uviedol, že: "... Okresný úrad Námestovo, katastrálny odbor týmto tvrdením nepoukazuje na pravdivosť tvrdení jednej zo strán účastníkov konania, ani nechcel potvrdiť resp. vyvrátiť správnosť identifikácie v GP č. 17951381-396/94 JM a GP č. 41962249-24/2011...". Na margo tvrdenia žalobcov 3/ až 10/, že žalovaný sa nemôže domáhať ani dobromyseľnej a ani oprávnenej držby, pretože v jeho prípade nie sú splnené všetky hmotnoprávne predpoklady na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním s poukazom na Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. vo vyhlásenom znení a nie Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb., ako tvrdí žalobca účinný v roku 1966 uviedol: "... M. F. ako darca bol zamestnaním samostatne hospodáriacim roľníkom, pozemnoknižný výpis bol vyhotovený pracovníkom štátneho notárstva a následne pod č. 9/1966 podpísal vlastnoručne pred Miestnym národným výborom v E. dokument, ktorým prejavuje svoju vôľu darovať uvedenú stavebnú parcelu svojej dcére R. F. a zaťovi L. F. a to na stavbu rodinného domu, je Žalovaný toho názoru, že darca vykonal, pre neho, všetky dostupné právne úkony na to, aby pri normálnej opatrnosti, ktorú bolo možné od neho vzhľadom na okolnosti danej veci požadovať, bol presvedčený, že jeho právny úkon bol v súlade s právnymi predpismi a je platný a má právne účinky. Obdarovaní od toho okamihu v dobrej viere užívali predmetné nehnuteľnosti ako svoje vlastné a nemali vedomosť o skutočnosti, že pri prevode vlastníctva nebola dodržaná forma a právny postup. Keď si túto nedokonalosť po zmene právneho systému uvedomili, snažili sa o zosúladenie a požiadali

o vyhotovenie geometrického plánu č. 17951381-396/94, Notárskej zápisnice č. N364/95, NZ 647/95 a následne tieto listiny, potvrdzujúce ich vlastníctvo, dali zapísať do Katastra nehnuteľností, v čom im bolo pred 25 rokmi vyhovené. Svedčí o tom List vlastníctva č. XXXX v k. ú. E..“ K danej veci poukázal na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 484/2015 zo dňa 14.11.2018. Vyslovil názor, že rodičia a právni predchodcovia žalovaného (L. F. a jeho manž. R.) nadobudli držané nehnuteľnosti poctivým spôsobom a v súlade s dobrými mravmi na základe darovania od otca R. rod. F.. Opätovne poukázal na to, že petícia z roku 2010 alebo sťažnosť z roku 1995 nemohli mať vplyv na spochybnenie dobromyseľnosti žalovaného, nakoľko rozhodná doba určená na vydržanie vlastníckeho práva už uplynula a navyše vlastnícke právo k nehnuteľnosti mali právni predchodcovia žalovaného a následne žalovaný riadne zamerané geometrickým plánom, osvedčené Notárskou zápisnicou a evidované na liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. E., okres O..

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. až IV., ako aj súvisiacich výrokoch V. až VII. o práve na náhradu trov konania v spojení výrokmi I. a II. dopĺňacieho rozsudku č.k. 5C/118/2016-472 zo dňa 21. januára 2022 v celom rozsahu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie bol odvolaním napadnutý z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. a/ CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky konania, § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Čo sa týka námietky žalovaného, že žalobcovia neúplne označili okruh účastníkov konania, táto námietka je neopodstatnená, rozhodovacia činnosť súdov už vyriešila, že predmetom občiansko-právnych vzťahov je aj spoluvlastnícky podiel v nehnuteľnostiach, čo zakladá právo domáhať sa určovacou žalobou určenia vlastníckeho práva aj ku konkrétnemu podielu v nehnuteľnostiach, tak ako tomu je aj v prejednávanej veci, keď sa žalobcovia určovacou žalobou domáhali určenia svojho podielového spoluvlastníctva v označených podieloch v konkrétnych nehnuteľnostiach. Odvolací súd poukazuje na to, že podstata podielového spoluvlastníctva spočíva v tom, že každý zo spoluvlastníkov sa podieľa na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva v rozsahu, aký zodpovedá veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu (§ 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka); výška spoluvlastníckeho podielu, pretože ide o právny vzťah len „ideálny“, nevyjadruje konkrétnu reálnu časť veci, ale mieru, ktorou sa jednotliví spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Tento ideálny podiel na spoluvlastníctve, ktorý je tiež predmetom občiansko-právnych vzťahov v zmysle § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, má charakter samostatnej „veci“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 27/2005), preto sa právny osud jednotlivých podielov posudzuje samostatne. Vzhľadom na uvedené nie je možné považovať odvoláciu námietku žalovaného, že v konaní o určenie spoluvlastníctva sa musia na jednej procesnej strane zúčastniť vždy všetci spoluvlastníci, ktorí sa vymedzujú vo vzťahu k druhej skupine spoluvlastníkov, za správny (z rozsudku Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 22Cdo 63/2001). Odvolací súd sa potom stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie v bode 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď každý zo žalobcov sa v spore domáhal určenia vlastníckeho práva ku konkrétnemu, ním vymedzenému spoluvlastníckemu podielu.

13. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe súd prvej inštancie v rozhodnutí dal odpoveď aj na túto otázku, v čom spočíva naliehavý právny záujem žalobcov na podanej určovacej žalobe (viď bod 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Súd prvej inštancie vzhladol naliehavý právny záujem v tom, že vyhovením žalobe možno na základe rozsudku vykonať zápis vlastníctva v katastri nehnuteľnosti v ich prospech a ich právne postavenie, do ktorého sa zasiahlo, už nebude neistým. Žaloba o určenie vlastníckeho práva je určovacou žalobou prezumovanou § 137 písm. c/ CSP (v čase podania žaloby prezumovanou § 80 písm. c/ O.s.p.). Základnou procesnou podmienkou uvedenej žaloby je to, že na určení či tu právo je alebo nie je, musí byť daný naliehavý

právny záujem. Ako už bolo uvedené, naliehavý právny záujem je podmienkou, na ktorú súd, predtým ako pristúpi k vecnému preskúmaniu žaloby, prihliada z úradnej povinnosti. Naliehavý právny záujem na určení či tu právo je alebo nie je, je daný najmä v prípade, keď bez tohto určenia by bolo ohrozené právo žalobcu alebo kde by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Určovacie žaloby majú slúžiť potrebám praktického života a nemôžu viesť k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Právny záujem na požadovanom určení je preto daný iba vtedy, ak je určenie spôsobilé odstrániť stav právnej neistoty žalobcu, ktorá nevyžaduje vyvolanie ďalších sporov, ktoré by danú neistotou odstraňovali. V prípade, keby požadované určenie existencie či neexistencie práva medzi stranami malo charakter len prejudiciálnej otázky k inému sporu, nebude spravidla daný naliehavý právny záujem na takomto určení. V intenciách uvedeného odvolací súd poukazuje na uznesenie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 590/2017 zo dňa 06.10.2017, podľa ktorého „Ak všeobecné sudy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania“. Odvolací súd poukazuje na to, že naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou so zvoleným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcov je v tejto situácii neisté a bez požadovaného určenia by ich právo mohlo byť ohrozené. Keďže súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je podkladom na vykonanie zmeny v zápise v katastri nehnuteľností, je žaloba o určení vlastníckeho práva aj ku konkrétnemu podielu v nehnuteľnostiach spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi účastníkmi. Pokiaľ žalovaný v odvolaní vzhliadol neexistenciu naliehavého právneho záujmu v tom, že žalobcovia stav ohľadne predmetných pozemkov, ktorý pretrvával desiatky rokov, nenamietali a pri posúdení naliehavého právneho záujmu bolo potrebné zobrať do úvahy zásadu vigilanibus iura scripta sunt, odvolací súd poukazuje na to, že s nerealizovaním práv tvoriacich obsah vlastníckeho práva, ktoré je nepremlčateľné, platné právo nespája zánik vlastníctva, a preto uvedená argumentácia neobstoí. V nadväznosti na uvedené odvolací súd poukazuje, že domáhanie sa určenia vlastníckeho práva (ako subjektívneho, ústavne zaručeného práva) a priori vylučuje šikanózný výkon práva.

14. Žalovaný súčasne v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že neakceptoval otázky, ktoré žalovaný chcel predložiť znalcovi a arbitrárne vo veci rozhodol a položil znalcovi otázky, totožné s prvým znaleckým posudkom. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného, že súd prvej inštancie nebol oprávnený zasahovať do formulovania, príp. obsahu otázok kladených znalcovi (s výnimkou formulačného zásahu, t.j. aby otázky položené stranou znalcovi vykazovali dostatočnú formulačnú presnosť a zrozumiteľnosť), nakoľko civilné sporové konanie sa riadi zásadou kontradiktórnosti, pri uplatňovaní ktorej súd nie je oprávnený meniť zadané otázky, argumentujúc tým, že pôvodne zadané otázky by spornosť neodstránili (ako to učinil súd prvej inštancie v tomto prípade). V prípade, ak mal súd prvej inštancie za to, že uvedené (žalovaným položené) otázky na znalca nemôžu prispieť k objasneniu rozhodujúcich skutočností, mal na návrh žalovaného procesne správnym spôsobom reagovať tak, že návrh zamietne. Napriek uvedenému odvolací súd dospel k záveru, že tento namietaný postup súdu prvej inštancie nevedol k naplneniu odvolacieho dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, nakoľko žalovanému už v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie nič nebránilo v tom, aby učinil taký procesný návrh na vykonanie dokazovania (návrh na výsluch ustanoveného znalca Ing. Anny Šobichovej, príp. návrh na vykonanie kontrolného znaleckého posudku, príp. predloženie súkromného znaleckého posudku), ktorý by mu (potenciálne) umožnil položiť požadované otázky, príp. mu umožnil preukázať/ spochybníť ním deklarované nedostatky/nesprávosti vykonaného znaleckého posudku Ing. Šobichovej č. 2/2019. Uvedené však napriek tomu, že bol súdom prvej inštancie informovaný o tom, že tento bude vychádzať zo záverov vykonaného znaleckého posudku a bol súčasne súdom poučený (ako to vyplýva z audiozáznamu z pojednávania zo dňa 05.11.2019) o možnostiach odstránenia ním uvádzaných rozporov, neučinil. Z uvedených dôvodov vyššie uvedené pochybenie súdu prvej inštancie nebolo možné posúdiť ako znemožnenie uskutočňovania procesných práv žalovaného v súdnom konaní.

15. Pokiaľ žalovaný namietal, že súd nevykonával ani navrhované dôkazy, ktoré mohli spochybníť predmetný geometrický plán Ing. E., príp. znalecký posudok Ing. Šobichovej č. 2/2019, a to aby bol zhotoviteľ ROEP oslovený otázkou, či boli pozemky EKN parc. č. 216, 217, 218, 245 a 246 predmetom ROEP a ak nie, tak prečo, ako aj či sa spracovateľ ROEP pri spracovaní ROEP stotožnil s

rastrovými mapami bývalého pozemkového katastra alebo miesto toho vykonal vektorizáciu nečíselnej mapy bývalého pozemkového katastra, odvolací súd poukazuje na to, že rozhodná odborná otázka (stotožnenie sporných parciel, príp. posúdenie postupu Ing. E. pri vypracovaní geometrického plánu) bola zodpovedaná predmetným znaleckým posudkom a v prípade, ak žalovaný mal pochybnosti o správnosti jeho záverov, mohol navrhnúť (tak ako bol poučený aj súdom prvej inštancie) výsluch menovanej znalkyne za účelom odstránenia rozporov, príp. vykonanie kontrolného znaleckého posudku. Je možné pripustiť, že vyššie uvedené otázky na zhotoviteľa ROEP by potenciálne mohli viesť pochybnosť do záverov predmetného znaleckého posudku, ale tieto pochybnosti (týkajúce sa odborného posúdenia rozhodnej otázky) by sa definitívne (a procesne relevantným spôsobom) neodstránili, keď procesnou povinnosťou žalovaného bolo v rámci vykonaného dokazovania „vyvrátiť“ správnosť záverov, ku ktorým dospela menovaná znalkyňa. Odvolací súd konštatuje, že navrhovanie dôkazov predstavuje jedno z práv, ale zároveň i povinností strany sporového konania, pričom navrhnutie dôkazu automaticky nezakladá povinnosť súdu takýto dôkaz aj vykonať. Len súd rozhoduje, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP), a to z dôvodu aby sa tak predišlo vykonávaniu tých dôkazov, ktoré sú pre prejednanie a rozhodnutie veci irelevantné, resp. ich vykonanie by v konečnom dôsledku neodstránilo existujúcu spornosť a vyžadovalo si vykonanie ďalšieho dokazovania. V danom prípade sa jednalo o zodpovedanie výlučne odbornej otázky, na posúdenie ktorej Civilný sporový poriadok predpokladá predpísané odborné vedomosti a žalovaný pri svojej obrane (založenej na spochybňovaní záverov predmetného znaleckého posudku) vychádzal výlučne z jeho laických (vzhľadom na obsah jeho vyjadrenia s osobou znalou danej problematiky pravdepodobne konzultovaných) dohadov, ktoré však svojím procesným obsahom a formou zodpovedajú skutkovým tvrdeniam strany (a teda nie sú spôsobilé svojou kvalitou spochybniť vyjadrenia znalca odborného charakteru bez ďalšieho - bez príslušného procesného návrhu). Sporné otázky boli zodpovedané zodpovedajúcim procesným spôsobom, a to vypracovaním znaleckého posudku Ing. Šobichovou. Žalovaný (napriek tomu, že bol v konaní právne zastúpený) si pravdepodobne vyššie predpísaný (a navyše súdom prvej inštancie mu ústne na pojednávaní zo dňa 05.11.2019 oznámený) postup neuviedol, keď navrhol vykonanie dokazovania dopytom na zhotoviteľa ROEP, čo by na záveroch znaleckého posudku (ktorý bol v tom čase vypracovaný) nič nezmenilo a súd iba na návrh strán sporu by bol oprávnený vykonať dôkaz, ktorý by doplnil znalecký posudok, resp. preskúmal správnosť jeho záverov. V kontexte vyššie uvedeného odvolací súd posúdil aj nevykonanie výsluchu svedka Ing. Krišpinského, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 22/2014 v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo vedenom pod sp. zn. 7C/94/2013.

15.1 Pokiaľ žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom svedka Ing. L. E., odvolací súd poukazuje na to, že menovaný bol zo strany súdu prvej inštancie na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 29.05.2018 riadne predvolaný (predvolanie mu bolo doručené na základe fikcie podľa § 106 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 111 ods. 3 CSP), pričom súdu prvej inštancie sa nepodarilo zabezpečiť prítomnosť svedka na pojednávaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že reakciou žalovaného na nedostavenie sa menovaného svedka na pojednávanie bol práve návrh na vykonanie vyššie uvedeného znaleckého dokazovania (znalkyňou Ing. Šobichovou).

15.2. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal podnet na katastrálnu inšpekciu podľa podania zo dňa 19.03.2018 (podnet na prešetrovanie geometrického plánu Ing. E.), odvolací súd poukazuje na to, že uvedený podnet podal samotný žalovaný (č.l. 237 spisu). Navyše odvolací súd poukazuje na to, že uvedené predchádzalo vypracovaniu znaleckého posudku Ing. Šobichovej, ktorá sa v odpovediach na zadané otázky zaoberala geometrickým plánom Ing. E. (č. 41962246-24/2011) a zhodla sa s ním. Keďže žalovaný zostal nečinný, odvolací súd s poukazom na záver vyslovený už v bode 18. odôvodnenia tohto uznesenia nevzhliadol v nevykonaní predmetného návrhu zásah do práv žalovaného.

16. V kontexte bodu 15. odôvodnenia tohto uznesenia odvolací súd k námietke žalovaného, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s existenciou parc. č. 1748, ktorá mala tvoriť pôvodnú medzu, uvádza, že súd má v rozhodnutí povinnosť vysporiadať sa iba s podstatnými skutkovými tvrdeniami, pričom rozhodné skutkové otázky boli zodpovedané práve znaleckým posudkom Ing. Šobichovej, preskúmanie správnosti ktorého, príp. jeho doplnenie mohli svojimi návrhmi v kontradiktórnom konaní iniciovať výlučne strany sporu, čo však neučinili. V nadväznosti na závery predmetného znaleckého posudku (v rámci súdom zisteného skutkového stavu) potom neobstojí námietka žalovaného, že pozemky zapísané na týchto parcelách sa nachádzajú po ROEP niekde inde, keď uvedené skutočnosti mal v rámci svojej obrany preukázať žalovaný, tento sa však obmedzil iba na prezentovanie svojich tvrdení. Odvolací súd súčasne

(z identických dôvodov) nepovažoval za dôvodnú ani námietku o neexistencii LV č. XXXX, č. XXX, č. XXX, keď stotožnenie sporných pozemkov s (dotknutými) časťami pozemkov tvoriacich PKN parcely č. 216, č. 217 a č. 218 bolo v konaní preukázané (viď odpoveď znalkyne na otázku 1.1.1. v znaleckom posudku Ing. Šobichovej) a žalovaný (ako už bolo viackrát vyššie uvedené) neprodukoval také návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré by uvedené vyvrátili.

17. Pokiaľ žalovaný namietal, že v konaní nebolo predložené splnomocnenie, ktoré mala žalovaná 10/ Z. P. udeliť splnomocnenému zástupcovi, odvolací súd vyhodnotil uvedenú námietku ako nedôvodnú, nakoľko originál predmetného splnomocnenia udeleného jej právnomu zástupcovi sa nachádza na č.l. 147 a 148 spisu a v spise sa nachádzajú aj plnomocenstvá udelené ostatnými žalobcami. V nadväznosti na uvedené odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie výsluchom všetky žalobcov (súd vykonal výsluch žalobcov 4/, 5/, 6/, 9/, 10/, ktorí boli vypočutí na pojednávaní zo dňa 10.04.2018), keď týmito výsluchmi mali byť odstránené nejasnosti, či žalobcovia majú vedomosť o prebiehajúcom spore, keď opak vyplýva z predložených plnomocenstiev (na ktorých sú úradne overené podpisy splnomocniteľov - žalobcov), pričom iný dôvod vypočutia ostatných žalobcov žalovaný vo svojom podaní zo dňa 05.03.2018 nijako nekonkretizoval. V tejto súvislosti odvolací súd iba na doplnenie poukazuje na to, že konanie týkajúce sa žalobcu 1/ bolo zastavené, pričom žalobcovia 2/, 3/, 7/, 8/ sa z účasti na pojednávaní zo dňa 10.04.2018 ospravedlnili a z obsahu zápisnice nevyplýva, že by žalovaný zotrval na vypočutí týchto žalobcov.

18. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku žalovaného, že súd prvej inštancie pochybil tým, že mu nedoručil návrh na pripustenie zmeny žaloby zo dňa 02.02.2018, keď bolo povinnosťou súdu doručiť mu predmetný návrh. Z obsahu predmetného návrhu totiž možno vyvodiť, že nešlo o zmenu žaloby tak, ako ju prezumuje Civilný sporový poriadok, ale jednalo sa o úpravu žalobného petitu v bode IV., keď z predmetného návrhu vyplýva, že žalobcovia namiesto pôvodnej formulácie (časti) petitu „... patrila ku dňu smrti do podielového spoluvlastníctva K. F. ...“ formulovali v tejto časti petít na „... patrí do dedičstva po zomrelej K. F. ...“, čo je iným spôsobom formulovaný identický žalobný petít. Súd prvej inštancie potom nemal rozhodnúť o pripustení zmeny žaloby, ale konať o „upravenom“ petite. Odvolací súd má za to, že súd síce mal doručiť predmetné podanie žalovanému, jeho nedoručenie však nemožno považovať za taký zásah do práv žalovaného (ktorému bolo doručené uznesenie o pripustení predmetnej zmeny do vlastných rúk), ktorý by zakladal naplnenie odvolacieho dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (keď uvedená námietka svojím obsahom nezakladá odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. a/ CSP, ktorý pri tejto námietke uvádzal žalovaný). Navyše uvedená námietka sa týka žaloby v časti (petít žaloby pod bodom IV.), v ktorej bolo konanie právoplatne zastavené (viď výrok I. napadnutého rozsudku), a teda uvedené nemôže už na základe tejto skutočnosti byť spôsobilé urobiť zásah do práv žalovaného.

19. Pokiaľ žalovaný namietal, že nepredložením mu vopred písomne pripravenej záverečnej reči žalobcu (ktorá bola predložená len súdu) bola porušená zásada rovnosti strán sporu, odvolací súd sa s touto námietkou nestotožnil, keď poukazuje na to, že tzv. záverečná reč nie je svojou povahou procesným návrhom, ktorý má byť doručený druhej strane sporu. S obsahom záverečnej reči žalobcov 3/ až 10/ sa žalovaný oboznámil na pojednávaní, keď žalobcovi nič nebránilo v tom, aby predmetnú záverečnú reč (nadbytočne) predložil v písomnom vyhotovení súdu.

20. Napokon, pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie týkajúce sa vydržania sporných pozemkov, keď súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku (bode 15.) konštatoval narušenie dobromyseľnej držby, nakoľko žalovaný a jeho právni predchodcovia nespĺnili podmienku vydržania vlastníckeho práva spočívajúcu v dobromyseľnosti držby (v danom prípade bola dobromyseľnosť spochybnená sťažnosťou zo dňa 03.03.1995 na L. F., otca žalovaného týkajúca sa práve sporných pozemkov - šnúrovej medze a petíciou občanov E. zo dňa 23.04.2010), odvolací súd poukazuje na nedostatočnosť odôvodnenia súdu prvej inštancie. Žalovaný sa v spore bránil tvrdením, že jeho právny predchodca nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vydržaním, čo preukázal nadobúdacím titulom jeho právneho predchodcu - notárskou zápisnicou o osvedčení vyhlásenia o vydržaní N 364/95, NZ 647/95 vydanou dňa 31.07.1995. Žalovaný nadobudol vlastnícke práva k nehnuteľnostiam v dedičskom konaní vedenom Okresným súdom Námestovo sp. zn. 1D 247/2004, Dnot 220/2004 na základe osvedčenie o dedičstve zo dňa 30.10.2007. Z prvej strany notárskej zápisnice vyplýva, že právni predchodcovia žalovaného sa stali oprávnenými držiteľmi nehnuteľností KN parc. č. 1720/1 - 652 m² a 1720/4 - 767 m² (GP č. 17951381-396/94 JM) na základe NZ 364/95. Z obsahu daného GP vyplýva, že tieto parcely vznikli z pkn parciel č. 245, 246, 247.

20.1. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 293/1992 Zb. v znení účinnom do 30.11.2000 na základe osvedčenia notára (ďalej len „osvedčenie“) vydaného za podmienok uvedených v tomto zákone sa v evidencii nehnuteľností zapíše za vlastníka nehnuteľnosti osoba uvedená v tomto osvedčení. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 293/1992 Zb. v znení účinnom do 30.11.2000, ak do 10 rokov odo dňa zápisu do evidencie nehnuteľností podľa odseku 1 neuplatní na súde alebo v konaní o pozemkových úpravách vykonávaných z dôvodu usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov vlastnícke právo k nehnuteľnosti takto zapísanej iná osoba, stáva sa zapísaná osoba vlastníkom zapísanej nehnuteľnosti na základe vydržania; to platí aj pre prípad, keď nehnuteľnosť v tejto lehote bola prevezená na inú osobu, než ktorá je uvedená v osvedčení. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 293/1992 Zb. v znení účinnom do 30.11.2000, po dobu uvedenú v odseku 2 má osoba zapísaná v evidencii nehnuteľností alebo nadobúdateľ zapísanej nehnuteľnosti postavenie oprávneného držiteľa. Hoci zákonom č. 393/2000 Z. z. došlo k zrušeniu § 2 až § 9 zákona č. 293/1992 Zb. (t.j. pred uplynutím 10-ročnej doby od zápisu právneho predchodcu žalovaného do katastra nehnuteľností ako oprávneného držiteľa) vydané osvedčenie o vydržaní ostalo v platnosti. Z toho vyplýva, že ostali v platnosti aj všetky účinky tohto osvedčenia v zmysle citovaného § 2 ods. 1 zákona č. 293/1992 Zb., ktoré je potrebné posúdiť podľa hmotného práva účinného v čase vydania osvedčenia (II. ÚS 112/2018-25). Zrušenie ustanovení § 2 až § 9 zák. č. 293/1992 Zb., na základe ktorých osoba získala postavenie oprávneného držiteľa, tak nemalo na vznik a trvanie práva oprávnenej držby žiaden vplyv. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 47/2012 zo dňa 30.04.2013, podľa ktorého „... Sama skutočnosť, že s účinnosťou od 01. decembra 2000 boli zrušené ustanovenia § 2 až § 9 zákona č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam, nemá za následok zánik oprávnenej držby toho, kto je v katastri nehnuteľností vedený ako vlastník držanej nehnuteľnosti.

20.2. Súd prvej inštancie sa s namietanými skutočnosťami ohľadne možného vydržania predmetných nehnuteľností dôsledne nezaoberal, čo nepochybne mohlo prispieť k strate „ostrážitosti“ strán sporu ohľadne zodpovedania uvedenej otázky a tomu prislúchajúcej dôkaznej aktivity, pričom jeho procesný postup pri vykonávaní dokazovania nasvedčoval nestotožneniu sa s (podrobne žalovaným vymedzenou) námietkou vydržania. Prípadné „iné“ posúdenie tejto otázky zo strany odvolacieho súdu by preto mohlo javiť známky prekvapivosti súdneho rozhodnutia (s poukazom na obranu žalovaného odvolací súd poukazuje na § 130 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, keď v prípade unesenia dôkazného premena ohľadne vydržania zo strany žalovaného by došlo k preneseniu dôkazného bremena ohľadne nesplnenia podmienok pre vydržanie na stranu žalobcov). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na námietku žalovaného v podanom v odvolaní, v ktorom uvádza, že súd prvej inštancie sa jeho námietkami ohľadne vydržania sporných pozemkov a ani ustálenou judikatúrou nezaoberal, v čom vzhliadol porušenie svojho práva na spravodlivý proces. V nadväznosti na uvedené odvolací súd upriamuje pozornosť na premisu, že konanie súdu v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu a v materiálnom ponímaní zabezpečovať tak právo na súdnu ochranu. Súdna rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany, musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky zrozumiteľnosti, určitosti, jasnosti a súladu jeho skutkových i právnych dôvodov vo vzťahu k výroku. Procesný postup súdu pri konštruovaní i vecnej zmene rozhodnutia, ktorý nenachádza oporu v zákone, je preto potrebné považovať za závažnú vadu nenaplnujúcu materiálnu stránku práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivý proces, ktorá v konečnom dôsledku objektívne bráni riadnemu (účinnému a efektívnemu) uplatneniu dôležitých procesných práv strán sporu slúžiacich na ochranu ich práv a oprávnených záujmov v civilnom sporovom konaní. Nemožno opomenúť, že procesný úkon strany sporu, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie, je možné považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu. Ak je strana sporu z uplatnenia tohto procesného úkonu vylúčená alebo v značnej miere obmedzená (pri jeho uplatnení) v dôsledku nesprávneho postupu súdu dochádza k stavu, kedy sa jej postupom súdu porušuje ústavné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

20.3. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia (bod 14. a 15.) argumentačne nedostatočne zaoberal otázkami rozhodnými pre posúdenie nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním (jeho odôvodnenie vykazuje skôr znaky konštatácie), keď svoju argumentáciu primárne (stroho bez akéhokoľvek vysvetlenia) založil na odborných zisteniach prezumujúcich nesprávnosť geometrického plánu č. 17951381-396/94JM, ktoré mali byť objasňované až po uplynutí 10-ročnej vydržacej doby od vydania osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva pod N 365/95, NZ 647/95 (okresný súd sa nijako nezaoberal možnosťou skutkového, či právneho omylu

pri vydržaní) a sekundárne, bez bližšieho vysvetlenia založil nedobromyseľnosť právneho predchodcu žalobcu, príp. žalobcu, na sťažnosti podanej dňa 03.03.1995 (bez akéhokoľvek ozrejmenia ďalších skutkových a žalovaným namietaných tvrdení). V uvedených skutočnostiach potom odvolací súd vzhľadom na dôvod zrušenia rozsudku pre jeho neurčitost', nepreskúmateľnosť a z toho vyplývajúcu arbitrárnosť.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. až IV. a v súvisiacich výrokoch o trovách konania V. až VII., ako aj dopĺňací rozsudok vo výrokoch I. a II. zrušil.

25.1. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vec opätovne prejednať a rozhodnúť, keď svoje rozhodnutie zákonom zodpovedajúcemu spôsobu odôvodní. V prípade vykonania nových dôkazov, tieto následne vyhodnotí v kontexte ostatných dôkazov a zhodnotí, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. Závery, ktoré prijal, primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývala jednostrannosť a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

26. Čo sa týka námietky žalovaného, že súd prvej inštancie nerozhodol o jeho sťažnosti podanej proti uzneseniu č. k. 5C/118/2016-408 zo dňa 24.09.2019, ktorým priznal náhradu trov znalkyni Ing. Šobichovej za vypracovanie posudku, túto odvolací súd považuje za bezpredmetnú, nakoľko súd o predmetnej sťažnosti rozhodol pred dorúčením spisu krajskému súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní, a to uznesením evidovaným na č. I. 572, keď sťažnosť bola zamietnutá.

29. Pokiaľ žobrali žalobcovia 8a/ až 8e/ v odvolacom konaní žalobu v časti v časti o určenie, že (pôvodný) žalobca 8/ je vo výške spoluvlastníckeho podielu 2/6-iny pomeru k celku podielovým spoluvlastníkom pozemku - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 1720/7 - trvalý trávny porast o výmere 10 m², evidovanej Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. E., na meno žalovaného pod B1 v podiele 11/12-ín pomeru k celku späť, odvolací súd, keďže so späťvzatím žaloby vyjadril súhlas žalovaný, späťvzatie žaloby podľa § 370 ods. 2 a 3 CSP v uvedenej časti pripustil, rozsudok v tejto časti zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

30. O práve na náhradu trov konania medzi žalobcami 8a/ až 8e/ na strane jednej a žalovaným na strane druhej rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcom 8a/ až 8e/ (ktorí späťvzatím žaloby zavinili zastavenie konania) právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žalovaný toto právo v podaní to dňa 24.08.2022 výslovne neuplatnil (podanie na č.l. 615 a nasl. spisu). Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie (vo vymedzenej časti) končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinенý výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady).

31. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa ust. § 396 ods. 1 a 3 CSP a ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania, keď dôsledne bude aplikovať ustanovenia § 255 ods. 2 a 256 ods. 1 CSP. Vo vzťahu k odvolaním napadnutým výrokom o práve na náhradu trov konania odvolací súd považuje na doplnenie uviesť.

31.1. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania medzi žalobcom 2/ a žalovaným rozhodol tak, že žalobcovi 2/ proti žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadnu náhradu nežiadal priznať. Odvolací súd poukazuje na to, že v predmetnom konaní vystupovali žalobcovia vo vzťahu k nárokom uplatneným žalobným petítom I. až III. samostatne (samostatné spoločenstvo), keď iba vo vzťahu k petíto IV. tvorili dedičia po zomr. K. F. nerozlučné spoločenstvo (t.j. pôvodná žalobkyňa 1/, o nárokoch ktorej bolo konanie zastavené uznesením č.k. 5C/118/2016-271 zo dňa 10.04.2018, a

žalobcovia 3/ až 6/), pričom žalobcov 2/ a 7/ až 10/ sa uvedený nárok nedotýka. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí na uvedené pri aplikácii § 256 ods. 1 CSP neprihliadal. Keďže nárok uplatnený v petíte IV. (výroku I. napadnutého rozsudku) sa žalobcu 2/ nedotýka a žalobca 2/ bol vo výrokoch I. a II. doplnacieho rozsudku úspešný, nemožno vyhodnotiť odvoláciu námietku žalovaného ako dôvodnú. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobcom 3/ až 10/ voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 %, keďže v tejto časti mali vo veci úspech, pričom konštatoval, že žalobcovia 3/ až 10/ boli neúspešní v tej časti konania, v ktorej zobrali žalobu späť [z odôvodnenia súdu prvej inštancie vyplýva, že predmetom konania boli celkovo 4 nároky týkajúce sa určenia vlastníctva (3), resp. určenia, že vec patrí do dedičstva (1)], čím žalobcovia 3/ až 10/ svojim postupom procesne zavinili zastavenie konania v tej časti, v ktorej zobrali žalobu späť, čo predstavuje 1, resp. 25 %, a preto im vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov v rozsahu 75 %, odvolací súd opätovne poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa vo vzťahu k tomu ktorému výroku vo veci samej pri rozhodovaní o trovách konania musí vysporiadať s otázkou, koho na tej ktorej strane sporu sa ten ktorý výrok týka (v akom procesnom spoločenstve žalobcovia navzájom vystupujú) a potom vyhodnotiť pomer úspechu tej ktorej strany sporu (pričom pri výpočte pomeru úspechu musí vychádzať z celkového úspechu strany sporu, ktorý sa vypočíta rozdielom úspechu tej ktorej strany; t.j. v prípade, ak jedna strana má úspech 75 % a druhá 25%, čistý úspech strany je 50 %). O nároku na náhradu trov štátu súd prvej inštancie rozhodol podľa § 259 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že štátu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %, keď rovnakú úvahu ako v predchádzajúcej vete je potrebné použiť aj pri rozhodovaní o trovách štátu.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)